

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ В СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ

Ткаченко О.П., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4739-6036>

Сало Я.О., здобувач вищої освіти,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

В управлінні організацією інновації виступають ключовим фактором, що визначає успіх та розвиток підприємства у сучасному економічному середовищі. Вони дозволяють значно збільшити конкурентоспроможність підприємства, забезпечуючи перевагу перед конкурентами, виходити на нові ринки та створювати унікальні продукти, а також ефективно реагувати на зміни потреб споживачів та технологічні тенденції.

Для успішного впровадження інновацій важливо також побудувати ефективну систему управління проєктами, яка дозволить організувати роботу над інноваціями, визначити пріоритети та контролювати процес на всіх етапах. За таких умов, основою діяльності високотехнологічного підприємства є проведення, реалізація та підтримка проєктів щодо впровадження нових чи значно покращених технологій.

Методології управління проєктами власне і є інноваціями у чистому вигляді, де як і на будь-якому іншому ринку, складаються свої тенденції. Деякі технології опрацьовуються і переходять у розряд стандартів, деякі доопрацьовуються та удосконалюються, кардинально змінюються під потреби конкретних проєктних команд, а деякі вилучаються, через свою неефективність. За таких умов виникають нові тенденції та інновації в сфері управління проєктами [2].

Однією з основних тенденцій та інновацій в сфері управління проєктами стає впровадження та активне поширення використання штучного інтелекту (ШІ). За опублікованими даними 81 % експертів в сфері управління проєктами вважають, що ШІ спричиняє суттєвий вплив на розвиток організації. Разом з цим вони відзначають, що організації, які не використовують технологію ШІ можуть погіршити своє фінансове становище у 2023-2025 рр. [3].

В будь-якій сфері діяльності ШІ дозволяє управляти проєктами. Організації почали впроваджувати технологію, як для вирішення складних управлінських завдань (візуалізація, планування та ін.), так і для вирішення рутинних повсякденних функцій. Використання ШІ разом

із автоматизацією різних бізнес-процесів, надає можливість отримувати точні дані про витрати, прогрес проєкту, його візуалізацію тощо [1-2].

Впровадження ІІІ для підвищення ефективності управління проєктами сприятиме: повноцінному збору даних щодо продуктивності; підтримці всіх етапів прийняття рішення; оцінюванню та прогнозуванню; оптимізації планування; візуалізації інформації; всебічному аналізу ризиків; систематичному оновленню даних щодо ходу роботи та виконання конкретних цілей. При цьому значну частину функцій в роботі проєктних команд можна передати у сферу відповідальності ІІІ, а саме: генерацію ідей та планів; генерацію описів проєктів, завдань, подій тощо; діагностику ризиків та потенційних проблем; автоматизацію аналізу; впровадження голосових помічників і асистентів; допомогу з дизайном; швидке вивчення документів та підготовку звітів; підготовку презентації проєкту.

Разом із впровадженням ІІІ, однією з основних тенденцій в управлінні проєктами є використання цифрових технологій та інструментів й автоматизація. Практично всі сфери діяльності за останні роки отримали суттєву цифрову трансформацію, яка була необхідною для покращення внутрішніх бізнес-процесів. Управління проєктами не є винятком і сьогодні є багато інструментів у режимі онлайн, що виконують потрібні функції з управління.

Вітчизняні компанії все частіше впроваджують спеціалізовані програмні продукти для планування, контролю та виконання проєктів. Це дозволяє підвищити ефективність управління, зменшити ризики та забезпечити кращий контроль над бізнес-процесами.

Наступною тенденцією експерти в сфері управління проєктами визначають впровадження ключових показників ефективності (КРІ). В сфері управління проєктами КРІ представляють собою такі критерії оцінки праці та дій окремих співробітників, відділів, служб і навіть підприємств у цілому, які мають зрозуміле числове вираження та можливість порівняння із запланованим значенням. Вони дозволяють з високою достовірністю зрозуміти ступінь досягнення поставленої мети. Навіть якщо немає конкретних цифрових показників, завжди можна знайти гнучкіші умови оцінки [2].

В практиці ключові показники застосовуються досить давно, але саме, останніми роками вони зазнали широкого застосування в сфері управління проєктами.

В результаті впровадження КРІ організації отримують:

– правильні узгоджені цілі, що стимулюють зростання та розвиток в обраному напрямі. Більшість бізнес-процесів всередині стають контрольованими;

– процеси управління стають прозорішими, кожен співробітник і керівник відділу знає цілі своєї роботи, і як від досягнення цілей залежить його заробітна плата (зазвичай стимулююча частина);

– співробітникам стає вигідно допомагати один одному в досягненні цілей;

– підвищується мотивація;

– вище керівництво та власники бізнесу отримують ефективну систему оцінки та моніторингу;

– систему управління можна суттєво автоматизувати, а це потенційне зниження витрат та підвищення продуктивності.

Ще однією з основних тенденцій експерти відзначають збільшення частки віддалених співробітників. Подібна форма управління проектами має багато переваг [3]:

– можливість покращувати баланс між зайнятістю та особистим життям;

– поліпшується ефективність персоналу, зменшується кількість відраджень;

– скорочуються витрати по бюджету всього проєкту за рахунок застосування технологій, що дають моментальний зв'язок із клієнтами, членами проєктної групи тощо.

Разом з цим віддалена форма роботи має певні недоліки. Основна проблема полягає в непорозумінні та тимчасовій відсутності зв'язку, що може призводити до зниження мотивації. Як метод вирішення проблеми непорозуміння між працівниками проєкту можна оформити командну культуру з використанням відкритого спілкування у неформальній формі. Не менш ефективним буде призначення відеоконференцій впродовж робочого тижня. Також, для вирішення проблеми керівникам проєкту потрібно мати чіткі очікування, які можна підкріпити постійним інформуванням команди про завдання, які необхідно виконати. Таким чином, буде зворотний зв'язок, а працівник зрозуміє, що він потрібний, цінний, що в свою чергу, сприятиме підвищенню мотивації до роботи [1].

Використання гібридних методологій є ще однією з основних тенденцій в сфері управління проєктами. Важлива інновація, пов'язана з підвищенням вимог до компетенцій в сфері управління проєктами, полягає у впровадженні в практику гнучкої методології Agile та гібридної Hybrid [2]. Вони дозволяють швидше реагувати на зміни вимог, забезпечують більшу гнучкість у плануванні та виконанні проєктів, а також стимулюють співпрацю та комунікацію між учасниками проєкту.

Таким чином, вивчення основних тенденцій та інновацій в сфері управління проектами, що виникають під впливом глобалізації, поширення інформаційних і комунікаційних технологій, дозволить розробляти та реалізовувати правильні стратегії для свого середовища управління проектами.

Література:

1. Ви готові до цих 7 трендів управління проектами 2023 року? URL: <https://www.easyredmine.com/ua> (дата звернення: 26.02.2024).

2. Майбутнє управління проектами: як технології змінюють галузь URL: <https://nofluffjobs.com/uk/log/robova-v-it/majbutnie-upravlinnia-proektami/> (дата звернення: 04.03.2024).

3. Управління проектами URL: <https://e-learning.rada.gov.ua/> (дата звернення: 04.03.2024).

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ГРУПИ КОМПАНІЙ

Ткачова С.С., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7103-9269>

Чумак А.А., здобувачка першого (бакалаврського) рівня ВО,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Україна потребує інноваційного розвитку і має амбіції бути в клубі інноваційних держав світу. Про це зазначається у Стратегіях розвитку країни. Так, метою Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 р. є розбудова національної інноваційної екосистеми для забезпечення швидкого та якісного перетворення креативних ідей в інноваційні продукти та послуги, підвищення рівня інноваційності національної економіки, що передбачає створення сприятливих умов для розвитку інноваційної сфери, збільшення кількості впроваджуваних розробок, підвищення економічної віддачі від них, залучення інвестицій в інноваційну діяльність [1]. У проєкті Стратегії інноваційного розвитку України до 2030 року, зазначається, що вона базується на трьох принципах: 1) розвиток української екосистеми інновацій (допомога науково-дослідницьким інституціям, інноваційним стартапам та технологічним компаніям); 2) багатостороння державна політика підтримки інновацій: від дерегуляції до національних програм; 3) стимулювання інновацій та розвиток технологій, які вирішують актуальні проблеми сучасності та майбутнього [2].